Я пригорнусь до тебе
Серцем і небесами,
Плечима пагорбів рідних
І доріг поясами.

Я пригорнусь до тебе
Мислею і землею,
Темнотами чорнозему
І туманами глею.

Я пригорнусь до тебе
Піснею і яворами,
Золотими крильми пшениці,
Тінявими ярами.

Я пригорнусь до тебе
Подихом лісу і полем,
Клекотом Дніпрельстану,
Тарасовим ореолом.

Я пригорнусь до тебе
Срібними віями хвої,
Невмирущими голосами
України нової.

Я пригорнусь до тебе
Світлом і далечиною
Багряних зірниць, що вічно
Світитимуть наді мною.

В моєму тілі почуєш
Гомін смереки, і рути,
І того, що ніколи тліном
Не було і не може бути.